

הפסקה הבאה לקוחה מהשירה של משה שמופיעה לקראת סוף ספר דברים (השירה הזו היא [העד הראשון](#) בספר תורת משה), בו מעיד הסופר על איכות העבודה שנעשתה ביצירה [שנקראת](#) ספר תורת משה.

"[ד] הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא"

הצור = הסופר.

תמים פועלו = עבודתו שלמה.

כי כל דרכיו משפט = 1. דרך הסופר היא יצירת משפטים. 2. משפטים אלו של הסופר, הם פיסקי דין שנעשו לאחר מחשבה מעמיקה.

אל אמונה = אל במובן של שלילה, כלומר, אין כאן אמונה, יש כאן ידע.

אין עוול = 1. אין עוול (כגון: דעה קדומה, משוא פנים, רשע וכו') בפסקי הדין שהוא כתב. 2. אין טעות בכתיבה.

צדיק = הוא צודק בהכל גם בפרטי הפרטים.

וישר הוא = הוא ישר.

ומכאן ניתן להבין את ההמשך, "[ה] שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל". אם העבודה של הסופר (קרי, הספר) הושחתה, הרי זה אשמת הבנים שלו, שהם עקשנים ופתלתלים.